

2014. november
IV. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

Letette az esküt az új testület

Az öt évre megválasztott testület október 22-én tartotta alakuló ülését. Kovács Zsolt Vilmos polgármester, aki második ciklusát kezdi, és a megválasztott képviselők - Módenszieder János, Matus Attila, Megyeri Kázmérné és Tarlac Istvánné - letették az esküt.

Az alakuló ülésen a testület ismét Módenszieder Jánosnak szavazott bizalmat az alpolgármesteri teendők ellátására. János bácsi aktív közéleti szerepvállalásával, tapasztalatával már eddig is bizonyította alkalmasságát a feladat ellátására.

Matus Attila képviselő hatodik alkalommal vállal szerepet a falu életében és képviseli az emberek érdekeit. Az idei évtől két hölgy is erősíti a csapatot. Megyeri Kázmérné már többször volt képviselő, Tarlac Istvánné viszont első alkalommal kezdi meg a munkát, noha eddig is nagyon sokat tett a faluért.

Az alakuló ülésen tíz napirendi pontot tárgyalt a testület.

Mozsgói Roma Nemzetiségi Önkormányzat elnöke Sárközi Elemér lett, képviselők Orsós Lajos, Orsós Sándor.

EURÓPAI SZINTŰ FALU MEGTEREMTÉSE A CÉL

Többszöri időpont egyeztetés ellenére is nehézségbe ütközött a riport elkészítése, – telefonon keresik, éppen munkát ad ki, elintéz még valamit, jönnek hozzá, – csak a kitartásomnak és a türelmemnek köszönhető, hogy kérdéseimet feltehettem.

Kovács Zsolt Vilmos második ciklusát kezdi meg a polgármesteri székben, de sohasem ül, pihen, mindig valamit tervez, a megvalósításon dolgozik, folyamatosan pörög. Ha mégsem sikerül valami, nem kesereg, hanem megrázza magát és más megoldási útvonalat keres.

Valóban, optimista embernek tartom magamat, nem sokat töprengek a bajokon. Talán csak az dühít fel és keserít el, ha rajtam kívülálló okokból nem tudok elintézni valamit.

A gondolkodásmódod mindig is ilyen volt? Az iskolában ezt hogyan értékelték? Valahol azt olvastam, hogy a négyes tanulók aktívabbak, találékonyak, mert nem hajlanak meg az oktatási módszerek előtt.

Általánosban jeles tanuló voltam, de a középiskolában valóban már csak azzal foglalkoztam, ami érdekelt, határozott véleményem volt, hangadónak számítottam az osztályban. Mindig is a közép-pontban akartam lenni, irányítani akartam.

Többfajta tevékenységet, munkát kipróbáltál, végül édesanyád üzleti tevékenységét bontakoztattad ki. A sikeres vállalkozásod mellett miért indultál polgármesternek?

Nem politikai indíttatásból, inkább kihívásnak tekintettem. A vállalkozásom felépítésénél a megtanultakat szerettem volna kamatoztatni, éreztem magamban annyi erőt, energiát, hogy egy falut is elvezessek. Eltelt négy év, az idő engem igazolt. Felráztam az embereket, küzdenek, akarnak, keresik a lehetőségeket.

A polgármestereknek manapság még magasabb szintű szakmai tudással és szociális érzékenységgel kell rendelkezniük, hiszen az önkormányzati normatíva nem igazán enged mozgásteret, meg kell találni azokat a forrásokat, melyek előre viszik a települést.

Csak a pályázatokon keresztül lehet gyarapodni. Milliós nagyságrendű beruházások történtek, Mozsgó gyarapodott, ismertté vált, vagyona megháromszorozódott. Céлом, hogy a falu hírnevét vigyem előre, népességmegtartó erejét fokozzam. Úgy gondolom, hogy ez nem egyedül az én érdemem, hiszen nagyon sok ember összehangolt munkája van benne.

A legnagyobb mozgásteret a közfoglalkoztatásban való részvételünk adja. Egyrésztől értelmes munkát tudunk adni az embereknek, másrésztől a falut ezáltal tudom magasabb színvonalon működtetni.

Egy hatalmas céget hoztunk létre, ipari és mezőgazdasági termelői ággal. Ezen belül kialakítottunk asztalos-, lakatos-, beton-, gépjavító-műhelyt, van mézkonyhánk, szárító- aszaló-, gyümölcs- üzemünk, építőbrigádunk, állattartással foglalkozunk, zöldséget, gyümölcsöt, gabonát termesztünk.

Ezek mellett az építőbrigádunk minden évben legalább két önkormányzati ingatlant újít fel. Ebben az évben a centruban lévő cselédlakás tetőzetét cseréltük le, valamint a plébánia épületének felújításában veszünk részt. Minden egységet felszereltünk gépekkel, eszközökkel. A mezőgazdasági művelésben használt gépeket beszereztük, idén ősszel 50 m²-es fóliasátrat és 150 m²-es fóliaházat állítottunk.

2014. év legnagyobb beruházása a vágópont és a sertéshizlalda – a beruházás a berendezéssel együtt 45 milliós nagyságrendű.

Ehhez a sokrétű munkához évente 180-200 fő foglalkoztatását kell megoldani. Hogyan lehetséges ennyi embert irányítani?

Nem könnyű és nem mondanám, hogy flottul működik minden, úgy építettem fel az önkormányzati vállalkozást, hogy volt az ipari és a mezőgazdasági résznek is külön diplomás vezetője, valamint minden egységnek brigádvezetője. Sajnos mindkét felsőfokú végzettségű szakember más állást keresett.

Egy ekkora vállalkozáshoz több magasan képzett szakemberre is szükség lenne: közgazdászra, pénzügyi szakemberre, piackutatóra, értékesítőre. A rendszer nem ad lehetőséget a differenciálásra, nincs eszköz a kezemben, hogy külön bérezésben részesítem a plusz munkát. Csak a brigádvezetőim, és a dolgozóim kitartásában, lojalitásában bízhatok.

Az elkövetkező időszak céljai ezen a területen?

Az alapokat leraktuk, a csírákat elvetettük. A következő öt év feladata, hogy mit tudunk rentábilissá tenni, mely egységek hoznak hasznót. Sajnos a kormány lépéseit nem érzem előremutatónak, kiszámíthatónak, inkább ad hoc jellegűnek. Nem látom a folytonosságot. Piacorientáltan nem tudunk termelni, inkább szociális alapon osztjuk el a megtermelt árukat, a legrosszabb bevételi forrás jelenleg a mezőgazdaság. Ennek ellenére hatalmas, látványos lökést ad, adhat a közmunka a falu fejlesztésében.

A közmunkaprogram mellett más lehetőségek is adódnak. Gondolok itt a Leader pályázatokra, a gyerekesély programra, a januártól induló családi napközire.

Egy szervezet, ha nem fejlődik, nem megy előre, ha nincs jövőképe, akkor nem stagnál, hanem visszafejlődik. Igaz ez az önkormányzati munkára is. Figyeljük a pályázatokat, minden lehetőséget megragadunk. Ha kell, segítünk az intézményeknek, civil szervezeteknek ebben is.

A Leader pályázatoknak köszönhetően százszázalékos támogatással tudtuk a sportöltözőt, a kultúrház, a szabadterei színpad eszközigényét kielégíteni, napkollektorokat, napelemeket szereltettünk fel, rendezvényeket tartottunk. Ugyancsak ezen a forráson keresztül pályáztunk egy teljesen új kilencszemélyes falubuszra, mely ebben a hónapban érkezik meg.

De azt is meg kell érteni, ha például nem írnak ki pályázatot az utak rendbetételére, akkor nem tudjuk saját forrásból finanszírozni. Ezért több úton indulunk el, sok energiát fektetünk be. Ennek ellenére, nem mindig jutunk a célunkhoz. Kívülről szemlélve nem látszik az a hatalmas munka, ami az eredmények, a fejlesztések mögött áll.

Lehet, hogy nagy szavakat használok, de európai szintű falut kívánok kialakítani, amelynek van európai szintű iskolája, óvodája, szociális, infrastrukturális ellátottsága, kultúrája, sportélete, amely nem hagyja magát leírni, hanem megy előre, – ezért sokat és sokunknak kell dolgoznunk.

Nagyon fontosak az emberi tényezők egy falu életében.

Mint már az elején is említettem, nagy pozitívumnak érzem, hogy az emberek élnek a lehetőségekkel. Négy civil szervezet működik, a tagok kirándulnak, színházba járnak, támogatjuk az összejöveteleiket, munkájukat, valamint támogatjuk az intézményeket, és az egyéni kezdeményezéseket. Minden szegmensnek a megfelelő segítséget igyekszünk adni. Legtöbbet mégis a falu nyer általuk.

Aktív sportélet van a községben. Elismerem, sokat áldozok a focira, de úgy gondolom megéri, mert focicsapatunk már a megye II. osztályban játszik, megyeszerte ismertek vagyunk. Pezsgő a kulturális, közösségi életünk, rendezvényeinken számíthatunk az itt élők aktív részvételére, az óvoda, iskola, szociális otthon és a vállalkozók támogatására. Ezt nem sok település mondhatja el magáról. Olyan erőt képviselnek, mely pénzben nem mérhető.

Vázold kérlek az elkövetkező öt év terveit!

Több ötletem, ötletünk van, melyek megvalósításra várnak. Természetesen, mint már említettem, csak akkor tudunk lépni, ha a megfelelő források állnak rendelkezésünkre.

Folytatjuk az ingatlanok felújítását. A gépparkunkat mindig újítjuk, modernizáljuk. gépeket, eszközöket vásárolunk. A földutak karbantartása is folyamatos munkát igényel, valamint égető szükség lenne az Alsószőlőhegybe vezető út megépítésére.

A szennyvíz csatornahálózat engedélyezési tervei megvannak, ha kiírják a pályázatot, akkor rögtön be tudjuk adni.

Minden adottságunk megvan arra, hogy pihenő, szórakozó hely legyünk, egy úgynevezett kertvárosi hangulattal. Ennek kapcsán bővíteni kívánjuk egyrészt a kulturális kikapcsolódási lehetőségeinket, – a nyári időszakban dzsessz-, operett-, és komolyzenei koncerteket tartanánk –, másrészről szálláshely kialakítását tervezzük, a rendezvényeink által már ismertek vagyunk.

Merész, előremutató tervem, hogy a 67-es út felé lakóparkot alakítok ki, azoknak, akik a város zajától menekülni akarnak.

Ebben a munkában számítok a képviselő társaim, a jegyző úr, a dolgozók és a lakosság támogatására, aktív részvételére.

P.É.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

ANYAKÖNYVI HÍREK – HALÁLOZÁS

Pintér Sándor János (Szigetvár, 1954.04. 01. an.: Szapanyos Erzsébet) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2014. október 11. napján.

Lebedy Mária, Szigetvár, Domolospusztai lakos, hosszan tartó betegség után, 2014. november 4-én, 35 éves korában elhunyt. Marika írásait több hónapon keresztül olvashattuk lapunk hasábjain.

Nyugodjanak békében!

ÉRTESÍTÉS

Szociális ellátások (foglalkoztatást helyettesítő támogatás, lakásfenntartási támogatás) november havi kifizetésének időpontja:

2014. december 3. (szerda) 10-16 óra.

LAMPIONOS FELVONULÁS ŐSZBÚCSÚZTATÓ

A mozsgói óvodások 2014. november 19-én (szerdán) tartják, Márton-napi lampionos felvonulásukat. Az Árpád utca végétől indulnak, találkozó délután 17 órakor. Minden kicsit és nagyot, gyereket és szülőt szeretettel várnak.

SZENTMISE RENDJE

november 15. szombat 14.45 óra

november 22. szombat 14.45 óra

november 29. szombat 14.45 óra

december 6. szombat 14.45 óra

Köszönetnyilvánítás

A plébános úr és a templomba járók nevében köszönetet mondunk mindazoknak, kiemelten a Polgármester úrnak és a közhasznú munkásoknak, akik áldozatos munkájukkal 2014. október 7-én a templom takarításában segítséget nyújtottak.

Mozsgó Egyházközség

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS

SZENTIVÁNÉJI ÁLOM

vígjáték

2014. december 29-én (hétfőn) színházlátogatás a Pécsi Nemzeti Színházban.

Az előadás este 19.00 órakor kezdődik, indulás 17.30 órakor.

Várunk minden érdeklődőt! Jegyek korlátozott számban rendelhetők a könyvtárban. Jelentkezni november 20-ig lehet.

Jegyár:
2500 Ft +busz költség

A megvásárolt bérletek az előadásra érvényesek.

KÖSZÖNTÉIS

Tisztelettel és szeretettel
köszöntjük
azon 70 év feletti
Mozsgói Lakosokat, akik
november hónapban
ünneplik születésnapjukat!

Gulyás József, Kolozsvári utca

Léránt Kálmánné, Árpád utca

Visnyei Károlyné, Pozsonyi utca

MEGEMLÉKEZÉS AZ 56-OS FORRADALOM ESEMÉNYEIRE

Hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van,
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben

nemcsak a vallató szobákban,
nemcsak az éjszakában
kiáltó ór szavában,
ott zsarnokság van...

Történelmi hűségre törekedve elevenítette fel a közel 60 évvel ezelőtti eseményeket az iskola 4. és 6. osztályos tanulói által előadott műsor.

Egy család hétköznapijain keresztül betekintést nyertünk a forradalmat kiváltó problémákra, a közhangulatra. Megelevenedtek a tüntetések, az utcai harcok; felkavaró érzés volt látni a következményeket, az áldozatokat, a börtönbe vonulókat, az országot elhagyókat.

Nemcsak a műsort előadó tanulók, hanem az ünnepségen résztvevő gyerekek és felnőttek is átélhették az akkori eseményeket. Dicséret illeti a gyerekek fegyelmeszett magatartását.

A ünnepségen közreműködött Léber Dezső, a szociális otthon lakója, és az óvodások.

A műsor összeállítói, Hegedűsné Szojkó Tünde történelem-ének szakos pedagógus és Farkasné Józsa Mária tanítónő, nagy szakmai hozzájárulást tettek tanúbizonyságot.

Ezt követően a kopjafánál rótták le tiszteletüket a község elöljárói, az intézmények és civil szervezetek képviselői.

P.É.

HALOTTAK NAPI MEGEMLÉKEZÉS

A múltra való emlékezés nem más, mint a jövő iránti elkötelezettség.”- mondta II. János Pál pápa, aki a szabadság elkötelezett híveként és nagy harcosként vonult a történelembe. Mindenszentek megelőző nap, október 31-én, emlékeztünk a világháború áldozataira. Benchea Celestin plébános a tiszteletükre ajánlotta fel a szentmisét. A megemlékezést ünnepivé és emelkedetté tette Solyom Katalin színművész irodalmi összeállítás. Az ünnepi beszédet elmondta Lebedy János, a Szigetvári Vár várnagya.

Különleges színfoltja volt az ünnepségnek Kovács (Tüdő) József visszaemlékezése. Józsi bácsi több mozsgóival vett részt a második világháborúban, ahol naplójában megörökítette az eseményeket, ebből idéztünk. 1946. január 5-én Regensburgban írta a Valahol a bajor égen című verset, melyet a művész nő tolmácsolásában hallgathattunk meg.

Az emlékeket megőrizte és a felhasználást lehetővé tette Radanics János. P.É.

1945

Emléknevek Regensburgból

PW 22 alakulat – Somogyi bajtársak

Radanics Ferencz	Hörnyéki János
Takács János	Csorbics József
Vörös József	Puska Ferenc
Frojda József	Bódis János
Szabó Sándor	Kovács József
Magda István	Ihász János
Féth Márton	Staub György
Kiss Mihály	Szőcs János
Borsos Sándor	Gál József

Kovács József: Valahol a bajor égen

Valahol a bajor égen
Csak egy csillag jött ma fel,
A hold is csak csendbe méláz
Halotti gyászt ünnepel,
Ott a sűrű dróton belül
csak a hideg szél susog
Meg egy kopott hegedűből
egy régi dal felzokog
Fájdalomtól zeng a húrja
Alig mozog a vonó,
Hadi rokkant a primása
megsebezte egy golyó.
Túl a dróton a világba
A szent béke már az úr,
mégis fájdalomtól reszket
Halotti gyászt peng a húr.
Oda kint a temetőben
Ma egy új sír domborul,
Hadi fogoly a nagy halott
Akire a gyász borul.
Fiatal volt tán, hús éves,
Egy igazi szerető
Oda haza tán éppen ma
Hangzott el egy esküvő.
Könnyezett a szép menyasszony
A fényes oltár előtt,
Emlékei messze szállnak,
Keresnek egy temetőt.
Amikor a pap megszólal
Keservesen felzokog,
Mondani kell az eskü szót
De az ajka nem mozog.
Oda át a bajor égen
Ezer csillag tündököl,
Oda haza egy menyasszonyt
a szerelem gyásza öl.

Ismét gyász ül most a fákon
A hegedű gyászt dúdol,
Egy édesapa most a halott,
Akit várnak valahol.
Három apró gyermek várja
Meg egy hitves feleség,
Valahol a bajor égen
Gyászlepelt öltött az ég.
Oda haza falujában
Rá a család gondja vár,
A testét már föld takarja,
De a lelke messze száll.
Messze száll az éji csendbe
Oda haza bekopog,
Gyermekei meg sem hallják,
De a hitves felzokog.
Oda lép a gyermek ágyhoz
Megcsókolja a gyermekét,
Álmodik a legkisebbik
Felnyitja két szemét.
Édesanyám, azt álmodtam
Láttam kedves jó apám,
Éreztem hogy két kezével
Simogatja az orcám.
Felsikoltott most az özvegy
Akire a gyász szakadt,
Akire a három gyermek
Meg a nehéz gond maradt.
Felébreszti mind a hármat,
Mind a négy sír és zokog,
Így éri a reggel őket,
Amikor a nap bekopog.
Csendes lett a házuk tája
Mély, nyomasztó ott a gyász,
Sírdogál a harang után,
Rájuk csak az ég vigyáz.

Regensburg, 1946. január 5.

Kovács József, volt mozsgói lakos, a háború eseményeit így rögzítette:

1945. év

- I. 4. nap Pozsonyon jártunk keresztül
- I. 9-11. Ladendorf Zucim községbe aludtunk
- I. 12. Emburgba értünk itt is rossz helyünk volt
- I. 30. Itt volt az első bombázás, ami borzalmas volt
- II. 3 Göbmausba jártunk
- IV. Húsvét napján indultunk Németország felé
- IV. 3. német fogságba kerültünk Egneburgban
- Fogságba esésünk keserű napjai most kezdődtek
- IV. 29. Háning községből eljöttünk Unterknienakba,
- 12 órakor fogságba kerültünk
- V. 1. Chámbe községbe értünk, kegyetlenül havazott
- VI. 2. Parkstetenybe értünk
- VI. 4. Straubingba értem a kórházba
- VII. 17. Kijöttem a kórházból
- X. 24. Regensburgba jöttünk

FÉNYEK, KÉPEK, HANGULATOK

Herczeg József Tamás fotóiból nyílt kiállítás a Mozsgói Napokon. Dódi – ahogy sokan ismerik – érdeklődési köre, szakmai jártassága sokoldalú, elsőként a fotózással kapcsolatosan kérdezem.

Zsűritagként a Mozsgói Napokon, fotópályázat értékelése, Herczeg József Tamás és Sajgó Ferenc

Mióta hódolsz ennek a gyönyörű, művészi szenvedélynek?

Már gyermekként vonzódtam a fotózáshoz, az első fényképezőgépet 10 éves koromban kaptam, amivel a család eseményeit (névnapok, születésnapok, kirándulások) örökítettem meg. Tagja voltam a Péteri Ferenc által vezetett általános iskolai fotószakkörnek, ahol megalapoztam fotózási ismereteimet. Az évek múlásával távolabb kerültem a fotográfiától, mígnem a digitális fényképezőgépek terjedésével az analóg masinát 2004-ben digitálisra váltottam, ami új korszak nyitányát jelentette a számomra.

Kada Alajos mozsgói tájképein felnőve és azokból ihletet merítve, 2010 őszén döntöttem el, hogy fényképeimmel megmutatom a világnak a falu és a környező táj szépségeit. Az internetben rejlő korlátlan lehetőségeket felismerve 2010. szeptember 22-dikén töltöttem fel első fotómat a Panoramio fotómegosztóra.

Jó néhány fotómegosztó hely létezik a világhálón. Miért épp a Panoramiót választottad?

A Panoramio egy nemzetközi fotós közösség, melyet azzal a szándékkal alapítottak, hogy az ott megosztott fényképeken keresztül felfedezhessük a világ szépségeit. Számomra ennél fontosabb volt, hogy a Panoramián közzétett fotókból válogatják ki azokat a felvételeket, melyek felkerülnek a Google Földre és a Google Térképre, így a fényképeket még többen láthatják, és a községet egyre többen megismerhetik.

A Panoramián megosztott első fényképeimről a kezdő amatőrök „mindent lefotózni” hozzáállása sugárzik vissza. Szakmai blogok és cikkek

olvasásával tovább mélyítettem elméleti tudásomat, a tanultakat a gyakorlatban is alkalmazom. Megtanultam például, hogyan lehet elvégezni az épületek perspektíva-korrekcióját, elsajátítottam a panorámafotók készítésének csínját-bínját, megismerkedtem a nagy dinamikatartományú (HDR) képek készítésének technológiájával. Későbbi felvételeimen megfigyelhető, hogy a fényképezés többet jelent a számomra: alkotást, a fény és az árnyék izgalmas játékának megörökítését.

Számtalan falu- és tájképet készítettél Mozsgóról, a jelenleg is megtekinthető kiállítás anyagát is ezek képezik. Fotóidat megcsodálhatjuk a Mozsgóról készült legújabb kiadványban is, illetve három képeslap anyaga is tőled származik. Hol láthatunk tőled még képeket?

Online galériámban több száz, jobbnál jobb fénykép tekinthető meg, melyeket többek közt a környező falvakról (Almáskeresztúr, Csertő, Szulimán), Szigetvárról és Pécsről készítettem.

A Kassai utca közepén

A fotózással kapcsolatos távlati céljaid?

Szeretnék eljutni hazánk más szép tájaira és városába, hogy fényképeimen megmutathassam én is őket a világnak.

A bevezetőben már említettem, hogy sokoldalú személyiség vagy. Most kanyarodjunk vissza egy kicsit. A pécsi Leőwey Klára Gimnáziumban érettségiztél 1977-ben. A Leőwey elsősorban humán képzési irányultságáról ismert. Könyvtárosként dolgoztál Mozsgón, majd később Szigetváron is.

Már gyerekkoromban megszerettem a könyveket, az olvasást, szívesen rendeztettem a kis házi könyvtáramat. Érettségi után épp megüresedett a mozsgói községi könyvtár könyvtárvezetői állása, ahol sikerült elhelyezkednem. Két évvel később áthelyezéssel kerültem a Szigetvári Városi-Járási Könyvtárba, ahol fő feladatomban az állomány nyilván-

tartása és katalogizálása volt. Egyik alapító tagja voltam a Pécsett 1982-ben megnyílt Apáczai Nevelési Központ Könyvtárának. Az ANK-ban az 1985-ös pedagógusnapon vezetői dicséretben részesültem, 1992-ben pedig Az Év Dolgozója címmel ismerték el a munkámat. 1994-ben a közsférát a kereskedelemre váltottam, egy vértesszőlősi cég ügyintézőjeként folytattam tovább a pályám.

Majd egy éles váltás – informatika. 2001-ben alapítottad meg a SOFT-TRANS Bt.-t. Mit takar a névválasztás, mi a cég profilja?

A számítástechnikához a mikroszámítógépek (Commodore 64, ZX Spectrum, stb.) megjelenése óta, a 80-as évek elejétől vonzódok. Könyvtárosként már akkor felismertem, hogy ez lesz a jövő, holott ezeket a kis gépeket csak egyes részterületeken lehetett akkor használni. Az első PC-met 1998-ban vásároltam. Baráti körömben több olyan számítógép-felhasználó volt, akik nem beszéltek angolul. Roppant mód izgatta a fantáziámat, hogyan lehet a szoftvereket lefordítani angolról magyarra, amivel segíthetek nekik az alkalmazások használatában. Szaporodtak a magyarított programok, és jött az ötlet, hogy ezeket hozzáférhetővé kellene tenni az akkor már itthon is egyre jobban terjedő világhálón. Ebből jött létre az új évezred első éveiben az időközben más tulajdonába került és átalakult honosítomuhely.hu webcímen elérhető szoftverkönyvtár, melyre a színvonalas tartalomnak köszönhetően az informatikai szaksajtó is felfigyelt. Így vált lehetővé a számomra, hogy szoftverrecenziókat, ill. szoftvereket bemutató cikkeket írjak a CHIP Magazinba, az azóta megszűnt Magyar PC Magazinba, a PC World Magazinba. Felmerült az igénye a SOFT-TRANS Bt. megalapításának. Vállalkozásom nevének első része az angol „software” szóból a szoftverekre utal, másik része pedig a „translate” szóból a nyelvi fordításra. Ebből már lehet következtetni a cégem profiljára.

A felsorolás végére hagytam – elsősorban ez ismert az itt lakók számára – a bolt vezetését.

Milyen arányban osztod be az idődet a feladataid között?

Megvan az a jó képességem, hogy tudok kitűzött határidőre dolgozni. Amúgy, mint a tányérforgató zsonglőrök a cirkuszban, akik ahhoz a tányérhoz szaladnak, és azt forgatják meg, amelyik le akar esni – én is így vagyok a teendőimmel. :)

Herczeg József Tamás fotókiállítása 2014. december 31-ig tekinthető meg a Kazaliczky Antal Művelődési Házban. Ezt követően a környező települések kiállítótereiben, könyvtáraiban tekinthetik meg az érdeklődők.

P.É.

Bálák a közeli távolban

Térlátás

Nyári vasárnapi napkelte

Online galéria:

<http://www.panoramio.com/user/jtherczeg>

<https://plus.google.com/+JózsefTamásHerczeg>

NÉPI HÓNAPSOROLÓ – NOVEMBER

Csukás István: A kedves kis napsugár
 A felhőből vihar támad,
 hajlítgatja a vén fákat,
 felveri a tengert lázban,
 jobb ilyenkor bent a házban!
 Kibámulni az ablakon,
 míg a meseszót hallgatom.
 November sűg: merre jár
 a kedves kis napsugár?

Neve a latin „nevem” = kilenc szóból ered. Szent András havának, nyilas havának, enyészet havának vagy őszutó hónap is nevezik.

November 1 – Mindenszentek napja

Sokfelé úgy tartották, hogy a mindenszentek és halottak napja közötti éjszakán a halottak miséznek a templomban, és amíg a harang szól, a halottak hazalátogatnak. Ezért minden helyiségben lámpát gyújtottak, hogy az elhunytak eligazodjanak a házban. A keresztény hívőknek, férfiaknak és nőknek egyaránt, ez a nap dologtító volt, különösen a földmunkák voltak tiltottak.

November 2 – Halottak napja

Halottak napját november 2-án 998 óta tartja meg az egyház. A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak, ezért a terített asztalra kenyeret, sót, vizet tettek. A család minden tagja gyertyát gyújtott a gyertyák égésidejéből a hiedelem szerint arra következettek, ki hal meg előbb a családban. Ezen a napon tiltották a munkát, mert megzavarja a halottak nyugalmát.

November 11 – Márton nap

Tilos volt e napon mosni, teregetni, mert a jószág pusztulását okozta. A hiedelem szerint Márton az új bor bírása, mert ilyenkor már iható az új bor. E napon vágták le a tömött libát, mert úgy tartották: „Aki Márton napján libát nem eszik, egész éven át éhez.” Időjósító napnak is tartották: „Ha Márton fehér

lovon jön, enyhe tél lesz, ha barnán kemény tél várható.”

November 19 – Erzsébet nap

Ezen a napon lezárulnak az őszi munkák. Ha esett a hó azt mondták „Erzsébet megrázta a pendelyét”.

November 25 – Katalin nap

Időjárásjósító nap „Ha Katalin kopog, akkor karácsony locsog, viszont ha Katalin locsog, akkor karácsony kopog.” E naphoz férjjeslő hiedelmek praktikák is kapcsolódtak. Meztőláb ágat loptak a fákról, amelyet vízbe tettek, s ha karácsonyig kizöldült, következett a lány közeli férjhezmenetelére. De a legények is praktikákhoz folyamodtak, pl. párna alá lopott lányinget tettek, hogy megálmodják jövődöbelijüket.

November 30 – András nap

Ez a nap a legjelentősebb házasságjósító, varázsló nap. Szent András napján a legény vagy leány egész nap böjtöl, csak 3 szem búzát és 3 korty vizet iszik, imádkozik, s éjjel megálmodja, hogy ki lesz a párja (már ha korgó gyomorral el tud aludni).

A lányoknak többnyire magányosan, titokban kellett különböző praktikákat elvégezniük:

- ha egy lánynak sikerült ellopni egy férfi fehérneműjét, azt a párnája alá téve, éjszaka megálmodta, ki lesz a férje.
- gombócot főztek, minden gombócba beletettek egy férfinevet, s amelyik elsőnek jött a víz tetejére, az lett az illető férjének neve.
- ólomot olvasztottak, majd azt vízbe öntötték, a megolvasztott ólom vízbeöntés utáni alakzata megmutatta a leendő férj foglalkozását.

November 30 – Advent első vasárnapja

Advent a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe, ami a Megváltó eljövételéig tartó várakozás időszakát jelöli. Ettől a naptól kezdve hivatalosan is megkezdődik a karácsonyi csodavárás ideje, és egyidejűleg az ünneppel együtt járó forgatag is kezdetét veszi. Advent első vasárnapját mindig karácsony első napjának dátumából számoljuk ki, vagyis a december 25. előtti negyedik vasárnap kell az első gyertyát meggyújtani. Az ünnepkör pedig január 6-ig, azaz vízkeresztig tart, a karácsonyfa lebontását is erre a napra szokás időzíteni.

Forrás: www.jelesnapok.oszk.hu
www.hoxa.hu

Kántor Éva

AZ EMBERÉLET FORDULÓI

Az öregkorról talán személyes tapasztalás okán nem írhatok, így néprajz, néplélek kutató öregjeinkre támaszkodok az írásban, persze beleszöve a saját megfigyeléseimet, gondolataimat is.

Az öregemberek- miként júliusban, a gabonának - töve szakad. Elszakad a földtől, a mától, egy kicsit a valóságtól. Az öregember kevéssel beéri: nem költ ruhára, kevés evéssel beéri, keveset alszik. Kisebb, nagyobb feladatok végzésével próbál a nagycsalád hasznára válni, de igazán élete már a „készülődés”. Az a készülődés, ami nem intenzív osztályokon, gépekre kötve történik. A régi ember érezte mikor ér véget földi pályafutása. Hitte, hogy „odaát” egy másik - jobb - világ várja, ezért nem félt tőle. Elbúcsúzni azért illett, ezért elment, akihez el tudott, akihez nem ért el, magához kérette. Több ismerősöm is van, akit édesapja pár száz kilométerről hívott haza, majd miután ráhagyta örökét (ez gyakorta szellemi, nem anyagi) azon a héten meghalt. A régi ember hitében a halál nem a vég, hanem egy lépcső, amit átlépve nem a pusztulásban, hanem egy új világba jut az ember.

A régi emberek hitében a halott: Jézus jegyese (nemtől független). Ezt pár éve éltem át, amikor Pestről hazafelé Varga Emese „lelki lánykám-mal” és az öt fős társasággal betértünk Tolnanémedibe édesanyámhoz. Anyukám megkérdezte Emesét: te lány te miért nem mentél férjhez - Mami, nem kértek meg. Pár évvel később a mami megint megkérdezte: Lány még mindig nem mentél férjhez? Mami, még mindig nem kértek meg! Talán négy éve lehetett, amikor Emese egy esős napon, a Pécs-Komló úton megcsúszva egy mikrobusznak ütközött, és szörnyethalt. Temetése után elmentem édesanyámhoz és elmondtam neki: Emese Jézus jegyese lett, most megkérték!

No hagyjuk a szomorú emlékeket a fiatalon elhunytakat. Az öregebbeknél könnyebben megbékél az ember. Most nézzük az öregkorban meghaltakat. A régi ember, amikor megérezte halálát, az élő mivoltát is igyekezett lezárni. Tartozásait leróta, akit megbántott, attól bocsánatot kért. Próbált mindenképpen tiszta lélekkel a másvilágra kerülni.

A temetési szokásokról pár mondatot. Tudom, nem egy hálás téma, de magunk megnyugtására, lelkünk békéjére próbáljuk magunkévá tenni a következő gondolatokat. A halál bármilyen furcsa, az élet része. Az ember gyereke nem határozhatja el mikor születik, és mikor hal meg. Szentgyörgyitől (a C-vitamin kutatótól) Papp Lajosig (a szívsebész), ha előadást tart, elmondja, amit tud, és befejezi az előadását azzal, hogy ő ennyit tud, a többi meg a Jóisten dolga. Ekkora tudású emberek mondják ki, hogy van valaki felettünk, aki megszabja a mindeket.

A temetési szokásokról: Platyi Pisti, jó ismerősöm mondta: az orvos, aki megállapította édesapja halálát, elmondta 24 óráig nem kell az apját elsírni. A régi öregek kérték, hogy gyékényre, pokrócra fektessék őket a szoba padlójára. Az anyaföld érintése kellett lelkük nyugvásához.

A viselet megint egy érdekes dolog. A régi-ségben pár száz éve minél öregebb volt valaki, annál világosabb ruhába járt, közelített a szűz fehérséghez, következésképpen az „öreg” temetni, gyászolni is szürke, vagy fehér ruhában járt.

A fekete szín osztrák hatásra, Mária Terézia és Ferenc József hatására terjedt el Magyarországon. Ez a hatás annyira erős, hogy egy mostani temetésen nem szeretnék annak a helyében lenni, aki fehér ruhába jelenik meg a temetésen.

Még egy bekezdést a cigányokról (eddig nem sok sort szántam nekik). Egypár bekezdéssel ezelőtt írtam a régi halottkultusról, amit már csak a cigányok tartanak. Nevezetesen, hogy a halott Jézus jegyese. A cigányok ezt megélik. A magyarok megbotránkoznak, amikor cigányok mulatnak a temetés estéjén. Nem tudják, hogy a cigány még őrzi a halottkultust, ahol a halott Jézus jegyese, és a lakodalmát el kell ülni. Halálesetkor temetés után a rokonság mulat. Nem tesznek egyebet, mint az elhunyt lakodalmát ülik meg.

A temetéskor régen a koporsóba a halott néhány használati tárgyát is betették. Nemtől, kortól függően más-másképpen harangozták ki az elhunytat. Sajnos szülőfalumban is már elektromos a lélekharang. A gyászoló gyülekezetben nincs ember, aki megfogja a harang kötelét. A halottnak a régi ember hite szerint életével Szent Mihály előtt kell elszámolnia. Szalay László könyve szerint minden lélek maga felett ítélkezik, még itt a földön. A következő számban a születéssel zárul a sorozat, hogy karácsony közeledtével lélekemelőbb sorok szülessenek az újságban.

Győri Sándor

KÖZÉPKORI HISTÓRIA 1. rész

Ha valamiről keveset, vagy egyáltalán nem tudunk, az még nem azt jelenti, hogy az nincs. Így van ez Mozsgó régiségével kapcsolat-

ban is, mivel ez nincs mindennaposan az itt élők szeme előtt, de benne él a tájban, annak minden hajlatában, lombrezenésében. Benne él a nekirugaszkodó szarvas szökkenésében és a patak csobogásában. Legyen bármilyen szokatlan a gondolat, de bennünk is itt él tovább eleink, őseink nyoma. Az élettér a maga profán hétköznapiságával is egy sokdimenziós tér, melyben a múlt idő számunkra is felfogható változó tényezője választ el minket évezredektől. A tér pedig ebben az időfolyamban néha meghajol és mérföldek érnek össze, kereszteződnek az utak, mint szöttekben a szálak.

Az elmúlt évek alatt a Dél-Zselic térségének „kincseit” kutatva egy gazdag múltú, máig ható kultúrhistóriájú vidék képe elevenedik meg egyre színesebben számomra. Valaha élt emberek emlékei, történetei elevenednek fel a távolból, némelyik ismerős – más, rég felejtett.

Ez is egy ilyen történet. Réges-régen történt...

„Töttös földje, amelyet a Szák-nembeli Nagylábú Pál még II. Géza királytól nyert adományul...” – írja Lengyeltóti János - *Mozsgó múltjából* - című művében az elfelejtett középkori falvakat sorba véve a község határában. Ez a mai Szentegyed pusztája területe.

1183-ban keltezett azon oklevél, melyet III. Béla király, Péter Spalato (ma Split, Horvátországban) érseke és a Szalók nemzetségbeli Baya kérésére, a Pécs melletti Szentháromság, és az okuri Minden-szentek monostorairól rendelkezve azokat az Alma folyó melletti **Töttös föld** birtokában megerősíti. Ezt a birtokot a Szák nemzetségbeli Nagylábú Pál, II. Géza király vitéze bírta korábban, de ő magtalanul elhunyt, így keletkezett a király adománylevele.

Harminchárom évvel korábban Pál még ifjú lovag volt Géza király seregében, válogatott vitézei között. 1146. áprilisában Rapolt, egy német lovag elfoglalta Pozsony várát „és a magyarok ezt nem mindennapi veszteségnek tartották. Az ifjú király ebbe szó nélkül nem nyugodott bele, hanem hadat indított a be-betörő és Magyarország határvidékeit dúló veszett németek ellen. Bár a császár személyesen nem vonult a király ellen, de Németországnak csaknem egész haderejét mozgósította Magyarország kiirtására. Henrik, az egyik ausztriai herceg, a

király fő ellenfele, Szászország és Bajorország valamennyi harcosát magával hozta... Összegyűltek tehát a németek, bizakodva roppant vitézségükben, s úgy álltak a magyarokkal szemben, akár az óriások. A király pedig egész seregével együtt az Istenbe helyezte reménységét, és csapatait hadsorba állítva megindult ellenségei ellen. Az összes pap és segédpap s valamennyi szerzetes, aki ott jelen volt, alázatos lélekkel és megtört szívvel esedezett a mi urunk Jézus Krisztus segítségéért, a szent angyalok oltalmáért, de legfőképpen Isten szülőanyjának, Szűz Máriának a kegyelmét hívták segítségül, akinek Szent István király különösképpen oltalmába ajánlotta Magyarországot. A királyt fölvezték karddal, és megjelent fölötte az Úr dicsősége, Isten segédelméből „a szíve nyomban megerősödött”, vitézebb lett, mint volt korábban, arca fölvidult, és lelkesedéssel telve indult az ütközetbe.

Amikor már közel került a németekhez, egy bizonyos Göncöl nevű hű embere, aki mindkét nyelvet jól ismerte, hírül adta a királynak, hogy közeledik a német sereg, és hozzáfűzte: a király számára ez a legjobb időpont, hogy rajtuk üssön, mivel kevesen vannak, és nem mindenki érkezett meg, akit segítségül hívtak. Ekkor a király egész seregével együtt gyorsított menetben ellenük vonult Magyarország határain túlra. Szeptember 11-én a Lajtához értek...

Az óriás méretű németek elképedve ültek remek, magas paripáikon, majd nagyképpen, mocskolódások közepette támadtak rá a magyarokra, hogy gyalázkodásukkal rémületet keltsenek bennük. Szemben velük a magyarok is megindultak az ütközetbe, megszólaltatták a harci kürtöket, megzendítették a harsonákat, majd az Úrhoz kiáltottak, a kiáltozók hangja felhatolt az égbe, és elkezdődött a hadviselő felek ütközete. A silány besenyők és a hitvány székelők, akik szokásos módon a magyar hadtestek előtt jártak, valamennyien egyként megfutamodtak, akár a juhok a farkasoktól. Ráadásul, mielőtt még a magyarok ütközetbe bocsátkoztak volna, egyes magyar csapatok megrémültek a németek veszett dühétől.

Az ütközet kezdetén a németek fölényben voltak a magyarokkal szemben... Ekkor a király nagybátyja, név szerint Belus bán, ez a dicső vitéz rárontott a német csapatokra, szemtől szemben keményen lesújtott rájuk, és nagy mészárlást vitt végbe köztük. Ezután a király válogatott vitézei is rátámadtak az ellenségre; súlyosabbá vált az ütközet a németek számára, elpárolgott vitézségük, és a „kard élén hullott el” több mint húszezer harcosuk, a megmaradtak pedig futásnak eredtek.

Az Úr tehát azon a napon kimentette a magyarokat a kegyetlenül dühöngő sárkányok torkából. Annyira fölmorzsolódott ott a német haderő, hogy még a határvidékükön lakó magyar parasztok ellen sem

merészeltek semmiféle jogtalanságot elkövetni vagy kellemetlenkedni.

A király pedig, miután Isten kegyelméből szerencsés győzelmet aratott, egész hadinépével együtt áldotta és dicsőítette az Istent. Abban a csatában egyébként Uros ispán elfogta a német Rápoly grófot, aki korábban éjszaka csejt vetve elfoglalta Pozsony várát...

Nos hát, felvetődhet a kérdés ki is volt ez a Pál, akit ilyen különös jelzővel illet az éppen ezekben az években meginduló királyi kancelláriai írásbeliség. Az oklevél úgy említi, mint néhai hűséges hívét második Géza királynak. Amint az a fentiekből is kiderül magtalanul hunyt el, illetve, hogy a Szák nemzetség tagja volt. Ezekből az adatokból már el lehet indulni.

A „nagy lábú”-hoz egy érdekes középkori európai szinten ismert párhuzamként említsük meg Nagy Károly frank császár avar származású édesanyját, akit legendái magyarországi Nagylábú Bertaként (*Berthe le Grand pied de Hongrie*) emlegetnek, vagy Szép Bertaként. Személye összemosódik a legendák világában a pogány Berchta - lúdlábú istennővel és a magyar népmesei világból is ismert aranyat fonó királykisasszony alakjával.

A következő esztendőben történtek azonban igazolták, hogy a győzelem rendkívüli jelentőséggel bírt Magyarország európai viszonyait illetően. 1147-ben a mai Szigetvár vidékét is érintve vonulhattak át békességesen a 2. keresztes hadjárattal III. Konrád német király (császár), majd VII. Lajos francia (frank) király keresztes seregei akit viszont barátságosan fogadtak. Odo de Diogilo, VII. Lajos király keresztes hadával vonult keresztül a mi vidékünkön: *„Magyarországot Németországtól mocsár, Bolgárországtól pedig egy tiszta vízű folyó választja el. Középen folyik a Dráva, melynek partjai meredek, ennél fogva ritkán önt ki, mind az által a közeli mocsarak a távolabbi vidékeket is elárasztják. A Drávánál kevés hajót találtunk, tehát lovakon kellett átkelnünk, a mi a sebes ár folytán igen nehezen ment. Magyarország vizei, az egyetlen Duna kivételével, mind tavak, mocsarak és források; a Duna számos ország kincsét és gazdagságát hordja össze a híres Esztergomba.”*

Az előző években tehát a magyarság, legalábbis a krónika közvetítéséből azonképpen tetszik ki, hitének igazsága mellett, a Szent István általi országfelajánlás jegyében vívta a harcát az agresszor nyugati szomszédság ellen, akiknek esetleges indítéka lehetett a magyarok korábbi pogánysága. Ezzel igazolta királyságunk méltó helyét az európai keresztény fejedelemségek sorában és immár békés utat nyitott a Szentföld felé igyekvő keresztes seregeknek. II. Géza korától telepednek meg hazánk területén a keresztes lovagrendek, 1147-től már magyarok is csatlakoztak ezekhez az átvonuló

keresztes hadakhoz, míg 1217-ben egyenesen magyar vezetéssel indul hadba II. András királyunk mellett több nemzet is. Ez a tény, amint a történelem mutatja persze nem szüntette meg a nyugati agressziót maradéktalanul országunk ellen, de annak vallási életét mindenképpen végképp elvette és emellett évszázadokig a felek kiegyensúlyozott erőviszonya jellemzi a térség hatalmi politikáját.

Lebedy János

MÁSHOL, MÁSKÉPP....

Ismét otthon jártam Erdélyben a halottak napján és ettem egy jó tárkonyos bablevest. Itt is gyakran készítem, de valahogy mindig más az íze annak, amit ott eszünk. Talán azért mert más a bab és más a csülök füstölése. Tél közeledtével jól esnek a melegengető levesek, szoktuk is gyakran készíteni ezeket. Ilyen ez a leves is, egyszerű, laktató, jó ízű.

Hozzávalók: 50 dkg fehér bab (nagy szemű lóbab), 40-50 dkg füstölt sertéscsülök, 1 fej hagyma, 2-3 cikk fokhagyma, 1 evőkanálnyi ecetes tárkony, 2 evőkanál liszt, 1 kanál sertésszír (vagy olaj, de zsírral finomabb), 1 kiskanál pirospaprika, 1 evőkanál mustár, 2 dl tejföl, só.

A babot megpucoljuk, megmossuk, és előző este beáztatjuk. Másnap hideg vízben főni tesszük, a kockára vágott csülökkel együtt. Ha felforrt, beletesszük az apróra vágott hagymát, óvatosan sózunk, hiszen a csülök is sós, majd csendes tűzön addig főzzük, amíg a bab és a hús megpuhul. Ekkor fűszerezzük apróra vágott fokhagymával és finomra vágott tárkonnyal, majd berántjuk a lisztből, zsírból és pirospaprikából készített rántással. Legvégül a mustárt elkavarjuk a tejjel és hígítjuk kevés levessel, majd ezt is a többihez töltjük. Tálaláskor tárkonyecetet adunk mellé, lilahagymát és még tejfölt. A székelly ember puliszkával eszi, mint ahogy mi is.

B.A.

RADNÓTI NYOMÁBAN EMLÉKTÚRA

Tavaly év végén odajött hozzám az irodalomtanárom. Talált egy pályázatot a neten, nevezek be rá. Szimpatikus pályázat volt, a címe Radnóti nyomában. És aki ugyebár Radnótiról elnevezett suliba jár, annak akarva-akaratlanul is megakad a szeme a néven. A téma pedig maga a költő, illetve a holokauszt. Na, arról aztán könyvet lehetne írni, nem csak pályázatot.

Beneveztem, megírtam a pályázatot, elküldtem. Nyár végén jött az értesítő. Egyike lehetek annak a 16 szerencsés diáknak, akik a pályázat keretében végigjárják majd Radnóti életének fontosabb helyszíneit. A költségeket a pályázat írója állta, a Történelemtanárok Egylete.

Szeptember 16-án reggel gyülekeztünk Budapesten a Kossuth tér fölött. Megismerkedtünk vezetőinkkel, és későbbi mentortanárainkkal. Elsétáltunk ahhoz az általános iskolához, ahol Radnóti a tanulmányait kezdte, majd egy fordulóra oda, ahol Gyarmati Fannival lakott. *(Megjegyzésként, a neve még mindig kint áll a kaputelefonon.)*

Első úti célunk Románia volt, azon belül is Nagyvárad. A költő sokszor megfordult ott látogatóba nevelőanyjánál és féltestvérénél. Megnéztük a székesegyházat, a Fekete Sas palotát, (a város legnagyobb szecessziós ékességét) és szeretnénk volna megnézni a helyi zsinagógát is, de felújítás miatt zárva volt. Szerencsénkre belefutottunk egy idős zsidó bácsiba, aki beszélt magyarul, és mesélt nekünk arról, hogyan élték meg a helyiek a holokausztot, mesélt a zsinagógáról és a mostani zsidó családokról. Miután elköszöntünk a bácsitól, utunk az első szálláshelyünkre vezetett, Temesvárra.

Rengeteget buszoztunk, hosszú volt az út, de közben mi bent egy mobil tantermet alakítottunk ki. A 16 tagú csoportunkat 4 kisebb csapatra osztották, és minden csapat kapott egy mentortanárt. Az úton végig vetélkedők voltak, tesztelték, ki mit jegyzett meg a napból. Szuper volt.

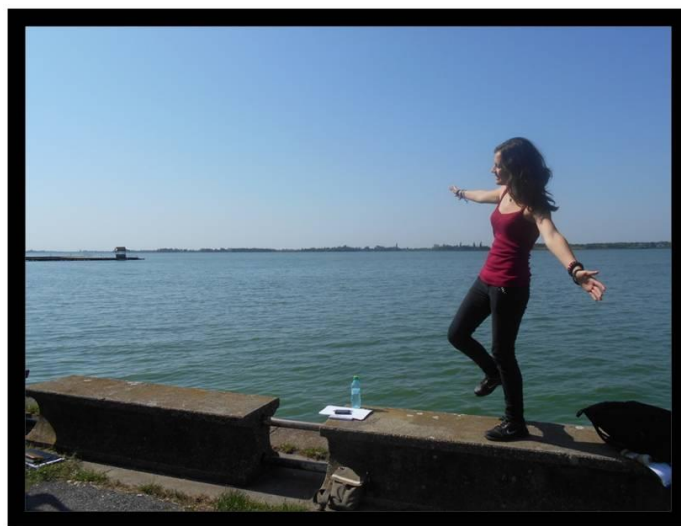
A szállásunk meg nem is lehetett volna jobb. Négy csillagos szállodában, két ágyas szobákban voltunk elhelyezve. Finom helyi vacsora, reggeli svédasztal. Reggel pedig irány Bor.

Újabb hosszú út, csak ezt most szebb, bármerre néz az ember dombok, néhol hegyek, gyönyörű tájak. Alkonyattájt pedig megérkeztünk a költő bori szobrához, melyet a helyi egészségház előtt állítottak fel. *(Immár másodszor, ugyanis az előző szobrot ellopták.)* A szobor egy sovány, megtört embert állított elénk. Bár már sötétedett, elindultunk azon az úton, amerre a hírhedt táborok voltak. Berlin, München stb., és a LagerHeidenau, ahol Radnóti raboskodott. Késő estére értünk Belgrádba, a második szálláshelyünkre.

Harmadik napunk úti célja Abda volt, de előtte kitértünk a Palicsi-tóhoz. Feladatot kaptunk, szerepjátékozni kellett Radnóti egy életképével kapcsolatban. Voltak vicces, ijesztő, szomorú részletek. Remek délelőtt volt, és remek csapatépítő program. Megálltunk Szabadkán is, kaptunk egy órát, hogy szüvenírt vegyünk. Végig profi idegvezetőnkkel mentünk, aki végigvezetett bennünket egy sétálóutcán, melybe rengeteg gyönyörű szecessziós épület volt, egészen fel a városházáig. Röpké szabadidőnk gyorsan elment, siettünk a buszra, aztán Mohácsra, ahol ebédeltünk. Az ebéd után sietve Abda felé vettük az irányt, nagyon későn értünk oda. Az út végén ahova mentünk egy Radnóti szobornak kellett volna állnia, de helyette egy táblát találtunk, melyen az állt, hogy egy autó nekiment a szobornak, az félbetört, most öntik újra, és hogy a költőt feltételezhetően itt lötték fejbe. Körbeálltunk a sötétségben, megfogtunk egymás kezét. Egyik mentortanárunk felolvasta az utolsó *Razglednicát*. Majd vezetőnk elkezdte szavalni Radnóti *Nem tudhatom* című versét, melyhez az egész csapat becsatlakozott. A vers után egy másik tanárunk, aki vallásos iskolában tanított megkért minket, hogy mondjunk el közösen egy imát is. Ezután pedig visszaszálltunk a buszra, és meg sem álltunk Budapestig.

Tartalmas három nap volt, rengeteget tanultunk a kirándulás alatt, és nem csak magáról Radnótiról, vagy a holokausztról, hanem számos más történelmi vagy irodalmi tényről, vagy akár az életéről. Nem tudom leírni, mennyire örülök, hogy találkoztam a másik 15 diáktársammal. Szuper csapat voltunk, köszönöm a veletek töltött napokat. Ezen felül köszönöm a Történelemtanárok Egyletének, Miklósi László és Kopcsik István tanár úrnak a lehetőséget hogy ott lehettem és ennyi mindent láthattam, átélhettem. És köszönöm az irodalomtanáromnak, Vojcsik Józsefnek hogy elém tolta azt a pályázatot.

Juhász Dalma

„Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága...”

Egy nagyszerű költő nagyszerű sorai. Ezt olvashatja az, aki belép a Pécsi Radnóti Miklós Közgazdasági Szakközépiskola ajtaján. Pécs egyik legszínvonalasabb oktatási intézményéről van szó. Gazdasági és kulturális programjainkkal színesítjük a tanévet, ahol mi diákok megmutathatjuk mit tanultunk az évben, és hogy miben vagyunk tehetségesek.

Radnóti szelleme mindenhol ott van az iskola falain belül. A *Nem tudhatom* című verséből idézett sort – amely tökéletesen kifejezi a tanárok és tanulók szoros kapcsolatát az iskolával – az emlékező tondón olvashatjuk, a folyosón az ő fiatalkori képét láthatjuk, melyen Gyarmati Fannival van, az udvaron pedig a virágok között az ő mellszobra van kiállítva. Ezt a szobrot Radnóti legjobb barátja Ortutay Gyula adta át az iskola közösségének 1965-ben. Úgy tartják ez a leghitelesebb ábrázolás Radnótiról, mert Gyarmati Fanni is jelen volt a szobor készítése során. Ezen felül az épületben van egy múzeumterem, melyet az iskola 100. tanévének fennállásából rendeztek be. Ez a terem összeköti a múltat, a jelent és a jövőt. Képeken, évszámokon, és régi diákok által idézett emlékeken keresztül ismerkedhetünk meg az iskola történetével, egészen az alapítástól, 1912-től kezdve. Mi diákok ezt a termet „az EMLÉKEZÉS szobájának” hívjuk. Volt olyan irodalomóránk is, melyet ott tartottunk, és az iskola és a szobor történetét hallgathattuk meg a tanárunktól.

És hogy miért pont Radnóti? A nevet Acház Imre egykori iskolaigazgató választotta az iskola 50. évfordulójára. Acház tanár úr kedvelte Radnóti költészetét, és az is szerepet játszott a választásban, hogy

a költő kereskedelmi iskolában tanult. A hagyományos iskolai programjaink is Radnóti nevét viselik, mint például a Radnóti kupa, a Bemutatkozik a Radnóti, és a Radnóti emléktúra is. Az utóbbi programon az osztályokból jelentkező diákokat elviszik Abdába, ahol Radnóti emlékművét nézhetik meg, gyertyát gyújtanak, koszorúznak, és a költő által írt verssel tisztelegnek a névadó előtt. Ehhez hasonló, bár jóval tartalmasabb – és megrázóbb – program a krakkói kirándulás, amely a 12. évfolyamosok 4 napos lengyelországi látogatása. Itt nem csak a krakkói nevezetességeket nézhetik meg, hanem ellátogatnak Auschwitzba és Birkenaubá, ahol a magyar holokauszt áldozataira emlékeznek koszorúzással.

És igen, a holokauszt... A véleményemet a zsidóüldözésről a kommunizmus rémeivel karöltve fogom leírni. Bár nem ugyanaz az esemény, de mégis ugyan azt tükrözi.

Én azt az elvet vallom, hogy senki nem érdemli meg a halált. Jöhet bárhonnán, követhet el bármit, legyen az lopás, ölés vagy bántalmazás, de akkor sem. A bűnös szenvedje meg azt a kárt, amit másnak okozott. És mi van azzal, aki semmit nem követett el? (Fejbe lötték. Poénból.) Miért egy ártatlan ember felett ítélik meg?! (Megtették Meg is kínozták. Megölték.) Hovatovább, hogy dönthet valaki egy egész nép sorsa fölött? (Sorba állítja őket a Dunánál, és a folyóba lövi mind, egyesével...)

1944-ben a nyilasok rémuralma, majd a kommunista korszak... hogy melyik volt a rosszabb arról sokáig vitatkozhatnánk. Hallottam történelemórán a történetet, olvastam Radnóti versében a halálos lövésekről, melyből az első nem végezte be célját... „Der springtnochauf”. De látni ezt teljesen más volt a Terror Házában. A múzeum az Andrássy út 60. alatt található. Régen a Hűség Házának nevezték, illetve Szálasi nevezte el így, mert bár a Horthy-rendszer bebörtönözte őt, hűséges hóhérai szabadulása napjáig is zavartalanul együttműködtek és tartották gyűléseiket az Andrássy úti villában. Érdekes, olyan mintha J. K. Rowling innen mintázta volna Voldemortot és álarcos halálfalóit. Míg ők a muglikat irtották, Szálasiék a zsidókat. Aztán az épület később az ÁVH székhelye lett. Anno valóságos terror háza volt. Ma pedig emléket állít az áldozatoknak, és mementó a terroristák rémtetteinek. Budapesti osztálykirándulásunk második napja odavezetett. Az első, ami leblokkolt, azaz épület közepén kiállított harckocsi volt. Szovjet T-54-es tank. Brutális az elképzelés, ahogy egy vagy több ilyen behemót nagy gép végigvágta Budapest utcáin.

A nyilas teremben egy tanácskozás volt rekonstruálva az asztalok melletti régi ruhákkal, rajtuk a megkülönböztető jellel, a nyilaskereszttel. Ez ám az összetartás... Vagy mégsem? Kivetítőkön látom a zsidó áldozatokat, hallom, ahogyan halott testeik a Dunába esnek. A kiállítás megteremti azt a hangulatot, amely segít átélni a történeteket. A múzeumokban általában tömegekről, számokról beszélnek. De minden adat mögött egy-egy ember áll, önálló sorssal. Láttuk a Terror Házában, hogy mi történt a második

világháború alatt és a kommunista diktatúrában. Majd az osztálykirándulás végén ismét beülünk az iskolapadba, és a múzeumban közölt számok hirtelen személyessé válnak. Mert Radnóti is az áldozatok között volt, de ő több számomra, mint egy számadat. Minden ember több mint egy szám. Ismerem az utolsó verseit, amelyen abban a noteszben írt, amit a munkatáborban is magánál hordott. Ezek a versek nagyszerű jellemű embert mutatnak be. Nem értem, hogy egy embernek miért kell ilyen értelmetlen halált halnia.

Ezt a múzeumot legalább egyszer látnia kell mindenkinek. Mikor az osztállyal bementünk mindenkinek jó kedve volt – jó osztálykiránduláshoz méltóan – aztán, ahogy szobáról szobára végigjártuk a holokaust és a diktatúrák borzalmait, kezdtünk elhalkulni. Mikor kijöttünk, senki nem szólt egy szót sem. Mindenki hallgatott.

Első találkozásom Radnótival 8. osztályos koromban történt. Az első vers, amit olvastam tőle a *Nem tudhatom* című verse volt. A pályázatom címében jelölt sor azóta sokkal többet jelent számomra. Jelenti a Radnóti közösségét, a kapcsolatot az iskolával és a tanárokkal, és a múlt és jelen kapcsolatát. 17 éves vagyok. Nem éltem át a világháborúk borzalmait. De az órák keretében lehetőségem van megismerni a múltat, megmutatják nekem hogy valójában mi is történt akkor, és segítenek értelmezni.

Iskolánkon belül nincsenek faji, etnikai, vagy vallási megkülönböztetések. Szóba kerül, hiszen sajnos sok helyen úgy gondolják, hogy erről még vitatkozni kell. Nálunk minden évfolyamon van egy beszélgetős óra. Hogy úgy mondjam, olyan életre nevelő, ami fejből jön és nem a könyvekből. Ilyen a viselkedéskultúra és a kommunikáció. Van, hogy ezeken az órákon a toleranciáról van szó, a tanár egymás elfogadására nevel. Megismerhetünk más kultúrákat, a szokásaikat és vallásukat.

Történelemórán pedig megtanuljuk azt, amit szerintem tudni is illik. Mennyi háborút és értelmetlen halált hordoz Magyarország. És hogy volt egy nagyszerű költőnk, aki szögesdrót mögött végezte.

„Oly korban éltem én e földön, mikor az ember úgy elaljasult, hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra, s míg balhitekben hitt s tajtékzott téveteget, befönték életét vad kényszerképzetek.” (Radnóti Miklós: Töredék)

A történelem megismétli önmagát, és ahhoz hogy ilyesfajta népi történetek ne történhessenek meg többet, fontos erről beszélnünk. Ha majd egyszer gyermekem lesz, és úgy gondolom, hogy megéri már ezeket a dolgokat, elmesélem neki, hogy mit láttam anno iskolai kiállításon Abdában és Krakóban. Elvisek őt a Terror Házába. Abban az életkorban vagyok, hogy ezek a hatások nagyon intenzíven hatnak rám, és ahhoz hogy igazán értékelni tudjam a jelent, meg kell ismernem a múltat minden sikerével és tragédiájával együtt. Hiszen József Attila is megmondta: *„A múltat be kell vallani...”*

Juhász Dalma

Azért vagyunk a világon...

- Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne - ismételttem el magamban. Éreztem, hogy a szívem megtelik nagy és általános meleggel, a lelkem a derűs idő nyugalmaival, a szemem a hajnal harmatával. Lassan felálltam és azt mondtam: - Igaza van: késedelem nélkül haza fogok menni, hogy otthon lehessen valahol ezen a világon! Igaza van: nem is lehetünk más célra ebben az életben, mint hogy megismerjünk mindent, amennyire lehetséges: a tarka és zezugos világot, a megbocsátandó embereket, az egymásra morgó népeket; s amikor mindent megismertünk, amennyire lehetséges, akkor visszamenjünk oda, ahol otthon lehetünk.

Ezekkel a szép gondolatokkal indultam haza Erdélybe. Annak ellenére, hogy itt is itthon vagyok, mégis a szívem mintha húzna vissza arra a helyre, ahol születtem. Nem tagadhatom, büszke vagyok gyökereimre. Szeretem az egyszerű, csavaros eszű székely paraszt embereket, a lelassult életmódot, ami fogad odahaza, és szeretem a hegyeket. Ebben a felgyorsult világban jólesik megállni egy pillanatra és gyönyörködni a természetben, beszélgetni az emberekkel, virágot vinni a temetőbe. Hiába az ezer kilométer hosszú út, megéri a fáradságot, hiszen feltöltődve térek haza. Még nagyon friss az élmény, érzem a fenyő illatát, látom magam előtt a falut, ahol gyerek voltam, ismerős illatok jutnak az eszembe. Igen azt hiszem ez a szülőföld szeretete.

B.A.

Baranya megyei II. osztály férfi felnőtt bajnokság 2014/2015. évad őszi forduló

Októberi mérkőzések

10. forduló 2014.10.19 (vasárnap)
Mozsgó – Drávaszabolcs 3-0
Góllövők: Horváth Benjamin (2), Miczek Zsolt

11. forduló 2014.10.25 (szombat)
Hosszúhetény – Mozsgó 1-3
Góllövők: Lengyeltóti Tamás, Zsigmond Bálint, Horváth Benjamin

Novemberi mérkőzések

12. forduló 2014.11.01 (szombat)
Mozsgó – Nagykozár 1-1
Góllövő: Varga Ervin

13. forduló 2014.11.09 (vasárnap)
Kétújfalu – Mozsgó 3-2
Góllövők: Horváth Benjamin, Megyesi József

14. forduló 2014.11.15 (szombat) 13:00
Mozsgó-Pellérd

15. forduló 2014.11.23 (vasárnap) 13:00
Palotabozsok-Mozsgó

Baranya megyei II. osztály U21 - B csoport bajnokság 2014/2015. évad őszi forduló

Októberi mérkőzések

6. forduló 2014.10.18 (szombat)
Kétújfalu – Mozsgó 4-1
Góllövő: Bogdán Kálmán

7. forduló 2014.10.26 (vasárnap)
Mozsgó – Bicsérd 1-4
Góllövő: Orsós Norbert

Novemberi mérkőzések

8. forduló 2014.10.28 (kedd)
Gyód – Mozsgó 4-3
Góllövők: Bogdán Kálmán (2), Bocskor Ákos

10. forduló 2014.11.08 (szombat)
Mozsgó-Felsőszentmárton 4-6
Góllövő: Bogdán Kálmán (4)

11. forduló 2014.11.15 (szombat) 10:00
Vajszló-Mozsgó

12. forduló 2014.11.22 (szombat) 10:00
Mozsgó-Harkány

Fáth Roland, Szarvas Bence, Szili Péter, Fodor Márió, Takáts István, Varga Ervin, Kiss Máté, Horváth István, Enying Lajos, Lengyeltóti Tamás, Jusics András, Megyesi József, Zsigmond Bálint, Horváth Benjamin, Gulyás Balázs, Czákó Gábor, Miczek Zsolt

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.; Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.; Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;
Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com ISSN 2062-35, online ISSN 2062-7254